

ת"פ 31544/08/14 - מדינת ישראל נגד גלעד מזרחי, הנאשם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 31544-08-14 מדינת ישראל נ' מזרחי
לפני כבוד השופטת דנה אמיר

בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד
גלעד מזרחי - הנאשם

הכרעת דין

עובדות כתב האישום והמענה:

1. כתב האישום מייחס לנאשם ביצוע עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ועבירת ניסיון לתקיפה סתם על פי סעיף 379 וסעיף 25 לחוק העונשין.
2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 3.6.14 בשעה 2:00 לערך, ב"חוף הכלבים" בתל אביב (להלן: "**החוף**") בעת שירדן אדרי (להלן: "**המתלוננת**") וקובי ברנס (להלן: "**המתלונן**") ישבו בחוף, ניגש אליהם הנאשם, לבוש מכנסיים קצרים ללא חולצה, הציג עצמו כשוטר, לא הגיב לבקשת המתלוננת כי יציג תעודה שתאשר טענתו זו, ביקש מהמתלוננים תעודות מזהות והתיישב לידם.
3. המתלוננת סירבה למסור לנאשם תעודת זהות ובתגובה איים עליה הנאשם בכך שאמר לה ש"**זה ייגמר לא טוב**", שמקרים כמו המתלוננת נגמרים ברצח וכן אמר לה "**את אמא שלך אני ארצח**", "**זונה מזדיינת עם גברים נשואים**", בכוונה להפחידה. בהמשך מלמל לעבר המתלוננים "**זונה מזדיינת עם גברים נשואים**".
4. בשלב זה אמר המתלונן לנאשם כי הוא יזמין משטרה. בתגובה אמר הנאשם כי הם עושים טעות, המשטרה לא תעזור להם ואחרי שהמשטרה תבוא הוא ירצח אותם ויהרוג אותם, בכוונה להפחידם.
5. בהמשך לכך ביקש המתלונן מהנאשם שיעזוב אותם ובמקביל התקשר למשטרה. בשלב זה קמה המתלוננת ממקומה בכוונה ללכת מהמקום, הנאשם נעמד מולה, המתלוננת החלה לברוח מהמקום והנאשם רדף אחריה. המתלונן נחלץ לעזרת המתלוננת וחסם את הנאשם מלהתקרב אל המתלוננת. או אז תקף הנאשם את

עמוד 1

המתלוננת בכך שירק עליה לכיוון פניה (בדיון ביום 23.5.2017 עמ' 10 לפרוטוקול, הבהירה המאשימה כי בקשתה היא שהנאשם יורשע בעבירת ניסיון לתקיפה סתם ולא בתקיפה סתם) ואיים על המתלוננים שירצח אותם ויפגע בהם, בכוונה להפחידם. בהמשך לכך, הסתובב הנאשם והלך לכיוון אחר מהכיוון בו היו המתלוננים ובהמשך נעצר.

6. במענהו לכתב האישום מיום 15.12.2016 אישר הנאשם שניגש למתלוננים בחוף, אך הכחיש כי הזדהה כשוטר וביקש מהם תעודות זהות. הנאשם הכחיש שאיים על המתלוננים כמפורט בסעיפים 2-5 לכתב האישום ושומר את הדברים המיוחסים לו שם. עוד הכחיש שתקף את המתלוננת וניסה לירוק עליה ואישר שפנה ללכת לכיוון אחר מהנאשמים ובהמשך נעצר.

עיקר הראיות:

7. ראיות המאשימה נשענות על שלושה אדנים מרכזיים: עדות המתלוננת, עדות המתלונן, ת/5 - הקלטה ממוקד 100 של משטרת ישראל מליל האירוע ביחד עם ת/1 - דוח אירועים מלא של משטרת ישראל מליל האירוע ועל ראיות נוספות.

8. בעדותה סיפרה המתלוננת ששהתה ביחד עם המתלונן בחוף בעת האירוע והם ישבו על שפת המים. לפתע ראתה מצד שמאל, די במרחק, את הנאשם מתפשט ונכנס למים. לאחר כמה דקות התקרב אליהם הנאשם וביקש שיציגו תעודות זהות תוך שטען שהוא שוטר. המתלוננת סירבה ואמרה לנאשם: **"מי אתה ומה אתה, מאיפה נפלת עלינו פתאום"** והנאשם החל מיד לאיים **"ואמר שאנשים כמוני צריך לרצוח ושאני מזדיינת עם גברים נשואים"** (עמ' 11 ש' 15-16). לדבריי המתלוננת הייתה בהלם מוחלט, המתלונן והיא ניסו להרחיק את הנאשם ולא הבינו מה קורה. עוד ציינה כי בשלב מסוים כשקמה, הניף הנאשם ידיו לעברה. לדבריה: **"קובי (המתלונן - ד.א.) הוא כל מה שמפריד, ואם קובי לא היה שם אני בטוחה שהוא היה מצליח לגעת בי, הוא הניף את הידיים שלו לעברי"** (עמ' 11 ש' 19-20). המתלוננת הוסיפה שהנאשם התרחק לאחר מכן מהמקום, המתלונן פנה לשים את חפציהם ברכב והיא נותרה לבדה. לדבריה באותו הזמן רדף אחריה הנאשם בדיונה כשהיא מנסה להגיע לאזור בחוף בו אין חול. המתלוננת הוסיפה כי באותו שלב הפרידה בינה לבין הנאשם גדר, הנאשם נשען על הגדר, ירק עליה והניף את ידיו והיא נלחצה. בזמן זה הגיע המתלונן והם רצו מהמקום. כן ציינה כי הזמינו משטרה (עמ' 11 ש' 20-26). המתלוננת הבהירה כי לאורך האירוע, גם לאור איומי הנאשם חשה חוסר אונים ופחדה מאוד וכי הנאשם אמר לה **"אני ארצח אותך. אני ארצח את אמא שלך"** (עמ' 12 ש' 1-2).

9. בעת החקירה הנגדית אישרה המתלוננת שהנאשם אמר שנגנבו במקום דברים בעת שפנה אליהם, אך הדגישה שהציג עצמו כשוטר וביקש תעודות זהות וכשסירבו החל מיד לאיים ולקלל והגם שמלמל היא שמעה את הדברים בוודאות (עמ' 13 ש' 19-23). עוד לדבריה הנאשם עזב את המקום בסוף האירוע. לדבריה המתלוננים לא חיפשו לתפוס אותו אלא רק לעזוב את המקום כמה שיותר מהר (עמ' 14 ש' 3-4). כשנשאלה על ידי הסנגור בדבר השיח עם הנאשם והאם העבירה לנאשם פרטים אישיים השיבה: **"איזה שיח יכול להיות עם אדם שבא לתקוף אותי. קובי הוא זה שהציל אותי. הוא עמד ביננו. אם לא היה תוקף אותי. הוא ירק עלי. איזה שיח יכול להיות?"** והכחישה שאמרה לנאשם שהיא יוצאת עם גברים נשואים (עמ' 14 ש' 16-17). הנאשמת לא זכרה אם אמרה לנאשם

ש"תכניס אותו לאברבנאל" והכחישה נחרצות שהמתלונן והיא רדפו אחרי הנאשם או שהמתלונן חסם את דרכו של הנאשם כשביקש ללכת. המתלוננת שבה וטענה שהנאשם הוא זה שרדף אחריה ואם המתלונן לא היה עומד כמחיצה והודף אותו הייתה מקבלת מכה.

10. המתלונן בעדותו אישר פרטים רבים שנמסרו בעדות המתלוננת. כך העיד כי במועד הנקוב בכתב האישום ישב בחוף עם המתלוננת בשעה מאוחרת ובילה עמה ערב רומנטי, לאחר שהביא למקום אוכל, רמקול, בקבוק יין ושתייה, המתלוננת ישבה לימינו וביניהם שולחן. לדבריו, במרחק בן כ-

25-30 מטר הייתה קבוצת בני נוער. עוד הוסיף כי הבחין בנאשם שהגיע למקום, הניח שקית מתחת לסככה הוריד חולצה ונכנס למים והחל לרוץ על קו המים הרדודים ימינה ושמאלה. לאחר שיצא מהמים, הפסיק להסתכל עליו המתלונן, לפתע ניגש אליהם הנאשם אוזח שקית בידו ביקש תעודות זהות וטען שהוא שוטר והוסיף **"נעשה פה שוד בסביבה"** (עמ' 16 ש' 17). לדבריו המתלונן ביקש מהנאשם שיציג תעודת זהות וטען שהוא שוטר והנאשם התעקש כי יוצגו לו תעודות הזרות ואמר **"אני לא זז מפה עד שאתם לא נותנים לי תעודת זהות"**, התיישב והתחיל לקלל את המתלוננת **"מילים כמו: זונה, שרמוטה, באה לפה עם גברים, בוגדת, מזדיינת עם גברים... כל מיני דברים ובלו הפסקה"** (עמ' 17 ש' 1-2). לדבריו ביקש מהמתלוננת שהקללות התמקדו בה, להבליג וחיג למשטרה אך המשטרה לא הגיעה. לדבריו, בשלב מסוים הפכו הקללות לאיומים: **"אני יודע איפה אתם גרים, אני אבוא לרצוח אתכם, אני אמצא אתכם איפה שאתם תהיו, אני ארצח אתכם גם אותך וגם אותה"**. המתלונן העיד כיהתקשר שוב ושוב למשטרה והפציר בהם שיגיעו (עמ' 17 ש' 13-18).

11. על פי עדות המתלונן בשלב מסוים קם הנאשם לתקוף את המתלוננת. המתלוננת קמה והמתלונן עמד כחוצץ ביניהם עם הטלפון ביד וצעק למוקדנית: **"תראי אותו הוא במצב של תקיפה"** תוך שביקש מהמתלוננת להתרחק (עמ' 17 ש' 28). לשאלת התובע השיב כי הנאשם קם לתקוף את המתלוננת, המתלונן עמד כחוצץ ביניהם תוך שאמר לה להתרחק, אז התרחק עם המתלוננת והם השאירו את חפציהם על החוף, כשהגיעו לאזור הכביש פנה הנאשם ימינה. לשאלת התובע ציין כי יש מעקה המבדיל בין הכביש לחוף במקום, ובאמצע הדרך ירק הנאשם על המתלוננת **"ופלט את המילים שלו"**, **"חתך ימינה ונעלם"**. לאחר שנעלם הנאשם, רץ המתלונן להביא את החפצים מהים והיה בקשר עין רציף עם המתלוננת, המתלוננים נכנסו לרכבם כדי לברוח מהמקום ולחפש את הנאשם והבחינו בו הולך על הכביש, כשהגיעה ניידת ביקש כי יסעו אחריו לכיוון הנאשם והצביע על הנאשם. לדבריו כשאמרו השוטרים לנאשם שתקף את המתלוננים השיב הנאשם **"אין לי מושג מי האנשים האלה מעולם לא ראיתי אותם"** (עמ' 18 ש' 16). לדבריו התלבט האם להגיש תלונה כנגד הנאשם מאחר ולדעתו המדובר באדם הזקוק לטיפול ואינו צריך לשבת בכלא.

12. בעת חקירתו הנגדית הבהיר המתלונן כי הנאשם הניח את השקית כשהגיע לחוף מתחת לסככה והבהיר כי לו היה אומר הנאשם ששדדו אותו היה אף מנסה לעזור לו. עוד הדגיש כי את האיום שמע מפי הנאשם בוודאות והבין באופן ברור (עמ' 19 ש' 30). המתלונן הסביר כי בחקירתו במשטרה, בעת מסירת התלונה, מסר את הדברים בתמציתיות ובעת העדות בבית המשפט בהרחבה. כן חזר וטען כי הנאשם קילל ואיים והבהיר כי לא מדובר במי שרק התיישב לצדם וחיכה שתגיע משטרה (עמ' 20 ש' 27). המתלונן שב וסיפר כי כששמר שהנאשם לא יתקרב למתלוננת המתלוננים הלכו לאחור כשהנאשם בעקבותיהם, המתלונן הבהיר שוב שחצץ בין הנאשם למתלוננת וכי הנאשם ניסה

לגעת בה. המתלונן הכחיש כי ניסו לחסום את הנאשם כשביקש ללכת מהמקום (עמ' 21 ש' 30). באשר לדבריו לפיהם אמר הנאשם לשוטר לוטפי כי אינו מכיר את המתלוננים כשזה פנה אליו, השיב כי קרא את שפתיו כשדיבר עם השוטרים ואף שמע את הדברים (עמ' 22 ש' 29).

13. מת/5, הקלטת מוקד שיחות 100 עולה כי בזמן אמת התקשרו המתלוננים למוקד 100 מספר פעמים וביקשו שהמשטרה תגיע למקום תוך שספרים שהנאשם ניגש אליהם וביקש תעודת זהות, טען שהוא שוטר ושהתבצעה גניבה במקום ואף התיישב לצידם ואיים עליהם. בנוסף מהאזנה לשיחות עולה כי בחלק מהשיחות נשמע המתלונן לחוץ ומוטרד מהתנהלותו של הנאשם. כך נשמע המתלונן בשיחה E מספר שהנאשם "איים עלינו ברצח" וכן נאשם ואומר לו "אל תקרב, אל תקרב לפה...זוז ממנה", אומר למתלוננת "תלכי מפה, לכי לכיוון ההוא" וכן "תהיי צמודה אלי... הוא מתחיל כבר לתקוף אותה... ירדן בואי אחרי...הוא בורח" בקול לחוץ ואף צועק על המשטרה מדוע אינם באים תוך שהוא מתנשם. עוד נשמע המתלונן אומר שהנאשם תקף את המתלוננת מינית במילים אמר לה שהיא הולכת עם גברים וירק עליה כשהוא הפריד ביניהם. הדברים שנאמרו בשיחות למוקד 100, לצד טון הדיבור מהווים ראיה עצמית למפורט באישום ואף תומכים באופן ברור בגרסת המתלונן הנתמכת בגרסת המתלוננת.

14. עוד מטעם המאשימה הוגש ת/2 דוח פעולה שנערך על ידי השוטר לוטפי. העד לוטפי הבהיר כי אינו זוכר דבר מהאירוע אשר ארע כשלוש שנים קודם לכן. על פי ת/2 הגיע לוטפי למקום בליל האירוע לאור פנייה כי אדם תימהוני ניגש למודיעה, היא המתלוננת, טען שהוא שוטר ואיים עליה ועל חברה. על פי המפורט בת/2, כשהגיע למקום מסרו המתלוננים כי ניגש אליהם אדם (הנאשם - ד.א.). שאמר שהוא שוטר וביקש מהם להזדהות אך לא הציג תעודת שוטר. כשקמו והתרחקו החל לרדוף אותם. עוד ציינו בפניו כי הנאשם אמר להם שבוצע שוד, השניים לא האמינו לדבריו והתקשרו למשטרה. המתלוננת מסרה שהנאשם דיבר בגסות ללא סיבה, התחיל לתקוף אותה. בעקבות כך עוכב הנאשם (ת/3) ומסר בעת עיכובו "גנבו לי כסף".

15. באשר לגרסת הנאשם: על פי הודעתו ת/4 הגיע בליל האירוע לים על מנת לשחות, במקום נכח זוג (המתלוננים - ד.א.). הנאשם מסר כי הניח את תיקו בסמוך למתלוננים, בו היה סך של 600 ₪ וכשחזר מהרחצה התיק לא היה במקום בו הניח אותו. הנאשם פנה למתלוננים וביקש את שמם והם לא הסכימו למסור אותו. המתלוננים אמרו שהם מזמינים משטרה ומאחר ורצה בכך התיישב לצדם והמתין למשטרה עד שהלך. הנאשם הכחיש שקילל את המתלוננת, שקרא לה זונה ושאיים ברצח על המתלוננים. כן הכחיש שהתקרב בצורה מאיימת והמתלונן נאלץ להדוף אותו וכן שרדף אחרי המתלוננת וירק עליה. כן הכחיש שאמר למתלוננים שהוא שוטר ואישר שאמר למתלוננים שהתבצע שוד.

16. בעת עדותו מסר הנאשם כי עבד במועד האירוע בחברת שמירה ובחברת קייטרינג וקיבל באותו הערב סך של 600 ₪ עבור עבודתו. לדברי הנאשם הגיע לחוף, כפי שנהג לעשות, לרחצה לאחר עבודתו עם צידה קלה והניח את חפציו ככל שניתן קרוב למתלוננים. עוד הוסיף כי רחץ במים כ-4 דקות וכשיצא הבחין שהתיק לא נמצא. לדבריו, המתלוננים ישבו ממש על קו החוף והוא מצא את תיקו כ-20 מטר מהם ללא הארנק והמפתחות. 5 מטרים משם מצא את ארנקו ואת המפתחות אך גילה כי כספו בסך 600 ₪ (משכורת של שבוע עבודה) נגנב. מאחר והניח כי למתלוננים יהיה מידע מסוים אותו יוכלו למסור למשטרה לה רצה לדווח על הגניבה פנה אל המתלוננים: "עם מי לי הכבוד?" והם

הגיבו בתגובת פנים, לאחר מכן אמר להם **"היה כאן שוד"** (לדבריו אינו בטוח שהשתמש במילה שוד) וטען שאמר להם שכספו נגנב והוא מבקש את שמותיהם כדי לדווח עליהם כעדים. לדברי הנאשם, תגובת המתלוננים הייתה מתלהמת והוא פחד שימסרו לו שמות בדויים ולכן ביקש שיציגו תעודות זהות. אז אמרו לו המתלוננים שאם לא יעזוב את המקום יתקשרו למשטרה, הוא התיישב 2 מטר מהם והמתין למשטרה. לטענתו, בזמן ההמתנה למשטרה התפתחה שיחה, המתלוננת נחזתה כנינוחה ולא כמאוימת ואף סיפרה שהיא ובן זוגה נשואים לאנשים אחרים וכי כל האירוע יתפרסם מחר ביו-טיוב ושאלה מי נכנס בשעה כזו לים (עמ' 38).

17. משלא הגיעה המשטרה משך כחצי שעה ומאחר ושיחות המתלוננים למוקד 100 מוקלטות סבר כי ניתן יהיה לאתר אותם כעדים ועל כן הודיע למתלוננים שהוא הולך. לאחר מספר מטרים חסם המתלונן את דרכו (עמ' 39 ש' 1-4). **"הוא מדבר מצד אחד בצורה רגשנית. השיחות למוקד, הוא דיבר בצורה מסוימת למוקדנית כדי לייצר בהילות, כאשר בפועל הוא חסם את הדרך שלי"** (עמ' 39 ש' 6-7). בנסיבות אלה ומאחר וחשש מתגרה נשאר לטענתו במקום. לדבריו בשלב זה הפכה העבירה מנינוחה לאגרסיבית. עוד הוסיף כי לפתע הפסיקו המתלוננים לחסום את דרכו והוא הלך רגוע מהמקום כשהגיעה הניידת ואחריה רכבם של המתלוננים.

18. לדבריו לא הכחיש את האירוע בפני השוטר לוטפי שהגיע למקום כפי שטען המתלונן ששמע אלא אמר לו שנגנב לו כסף והם טוענים אחרת והדברים יתבררו בבית המשפט והוא עוכב. עוד קבל הנאשם על כך שלא עומת עם המתלוננים וכן טען כי קיבל מהשוטר גבאי שחקר אותו את הרושם שעומדים לשחררו. כן טען שנאמר לו על ידי השוטר פדר **"תגיד אתה שוטר?"** וכן **"טוב, אתה חולה נפש. אני שולח אותך להסתכלות פסיכיאטרית"** מה שהיווה המשך ישיר לדבריי המתלוננת (עמ' 40 ש' 19). לדבריו כתב האישום אינו מתבסס על ראיות אלא על הרצון לכלוא אותו בבית חולים לחולי נפש. עוד הוסיף כי שוחרר ממעצר לאחר דיון בבית המשפט. לדבריו, המתין לדיון בבקשה להארכת מעצרו בערב החג ובעת ההמתנה נלקח ממנו רישיון הנהיגה על ידי הכלאי ברקת. עוד הוסיף כי היה עליו להגיע לעבודתו עד השעה 19:00 באותו הערב. הדיון בעניינו בבית המשפט החל רק בשעה 16:00, ולאחר ששוחרר ופנה לחדר הפיקדונות התברר לו כי לא הגיע דבר מחפציו לבית המשפט. בשל כך צעד בחזרה לתחנת המשטרה משך כחצי שעה ושם הושבו לו הארנק והמפתחות ללא רישיון הנהיגה. כשביקש לקבלו השיבו לו השוטרים כי אינם יודעים היכן הרישיון: **"זה מה שיש"**. לאחר שהחליט להישאר ולנסות לאתר את הרישיון, ניסו השוטרים לעזור לו, תחילה כלאי ברקת לא ענה טלפונית והנאשם אחר לעבודתו. בסופו של דבר לאחר שאותר כלאי ברקת נמצא רישיון הנהיגה של הנאשם במגירה (עמ' 41). לטענת הנאשם המפורט מעיד על **"מניע מוקדם"** של השוטרים כלפיו (עמ' 41 ש' 30).

19. בעת חקירתו הנגדית הבהיר הנאשם כי הניח את חפציו כשני מטר מהמתלוננים, וטען כי הסככה הייתה צמודה אליהם הגם שאישר שהייתה מאחוריהם (עמ' 44). הנאשם אישר שלא ביקש מהמתלוננים לשמור על חפציו והבהיר כי ההחלטה לפנות אליהם לא נבעה מחשד שהם אלה שגנבו את כספו. עוד אישר כי המתלוננים ישבו באווירה רומנטית ואינטימית, אך לטענתו משהגיבו בצורה מתלהמת וצעקו לאור שאלתו בדבר שמותיהם העלו אצלו חשד שהם מעורבים בגניבה (עמ' 46 ש' 1). כן אישר כי ביקשו שילך אך הוא לא הלך מהמקום.

20. כשנשאל מדוע לא מסר בחקירתו במשטרה שביקש ללכת מהמקום אך המתלונן חסם את דרכו, מסר שהחוקר נתן לו להבין שהכל בסדר והוא משתחרר (עמ' 40 ש' 8-24). כשעומת הנאשם עם האמור בשיחה מתוך ת/5

אשר סומנה E השיב: "אנחנו מדברים כאן על בני זוג שסירבו לעשות דבר מאוד פשוט - לתת את השמות ולנפנף אותי משם" (עמ' 50 ש' 11-12). לטענתו המתלונן רצה שיתבצע מעצר ולכן חסם אותו (למשך שתי דקות) ולצד זאת יצר בהילות בשיחתו עם המשטרה. עוד לטענתו המתלונן פעל בכפוף להוראות המשטרה ומשלא ניתן לו אישור לעצור את הנאשם לא חסם אותו יותר. הנאשם הוסיף שהרגיש מאוים מפעולות המתלוננת שאף אמרה לו שתדאג שיאשפזו אותו באברבנאל (עמ' 50 ש' 25) וטען שלא ירק או איים כפי שטענו המתלוננים (עמ' 51).

21. עוד מטעם ההגנה העיד הקצין פדר אשר החליט לעצור את הנאשם לדבריו בשל מסוכנותו לשלום הציבור על בסיס החומר שנאסף. העד לא זכר את פרטי האירוע. כשנשאל האם שאל את הנאשם אם יש לו תעודת שוטר הבהיר כי ככל שעשה זאת הרי שפעל כאמור, שכן בדוח הפעולה מופיע שהנאשם הציג עצמו כשוטר בפני המתלוננים. כשנשאל האם אין זה לגיטימי שהנאשם פנה למתלוננים בשל גניבת חפציו השיב כי דרך פעולתו של הנאשם בהצגת מצג שווא כאילו הוא שוטר איננה לגיטימית ומקימה את עילת המסוכנות. עוד הבהיר כי לא ידע אודות מסירת רישיון הנהיגה לכלאי ברקת והבהיר כי אינו אחראי על ליווי או פיקדונות עצורים.

דין והכרעה:

22. הנאשם מואשם כאמור בביצוע איומים וניסיון תקיפה. מתוך הראיות שפורטו לעיל עולה כי רכיבי עבירות אלה הוכחו כנדרש על ידי המאשימה. עדויות המתלוננים באשר לאירוע תואמות זו את זו, מפרטות כאמור את הגעת הנאשם לים, רחצתו בו, פנייתו אליהם, דרישתו שיזדהו ויציגו תעודת זהות תוך שהוא מציג עצמו כשוטר וישיבתו לידם. שני המתלוננים העידו אודות איומיו של הנאשם ברצח והקללות כלפי הנאשמת, לפיהן היא זונה המסתובבת עם גברים נשואים, המתלוננת אף העידה כי חשה מאוימת על ידי הנאשם. שני המתלוננים העידו שהנאשם ניסה לתקוף את המתלוננת בכך שירק לכיוונה והניף ידיו. הגם שקיימת סתירה מסוימת בין עדות המתלוננים באשר לנוכחות המתלונן בעת אותה יריקה נטענת, הרי שהמתלונן אף מסר את הדברים בשיחתו למוקד 100. לאחר ששמעתי את המתלוננים אשר נשמעו לי אמינים ואותנטיים, הן ביחס לאירועים והן ביחס לתחושותיהם בעת האירוע, מצאתי לקבל גרסתם הנתמכת בעיקרה כאמור האחד בדברי השני, ובשיחות מזמן אמת למוקד 100, המדברות בעד עצמן. אציין כי נתתי דעתי לטענות הסנגור בדבר תוקפנות המתלונן עליה ניתן ללמוד מהשיחות ת/5 אך אינני רואה עין בעין עמו. מהאזנה לשיחות מוקד 100 נשמע המתלונן בחלקן מוטרד ובמצוקה אמיתית.

23. שקלתי ובחנתי את טענת ההגנה לפיה המתלונן הוסיף לעדותו פרטים רבים שלא מסר בתלונתו (ובפרט כי הנאשם אמר לשוטר לוטפי שאין לו מושג מי הם המתלוננים כשהשוטר לוטפי לא ציין את הדברים בדוח הפעולה) מה שמלמד על אי אמינות גרסתו. כפי שצינתי משמיעת עדות המתלונן התרשמתי מאמינותו ואף הסברו, לפיו הדברים סופרו בתמציתיות הגיוניים ואין בנטען כדי לשנות התרשמתי ומסקנתי מהראיות. גם הטענה לפיה המתלונן שפט שיפוט מקדים את הנאשם לאור רחצתו בים אין בה כדי ללמד על חוסר אמינות בגרסת המתלונן, כשזו נתמכת ביתר הראיות כמפורט לעיל. עוד התרשמתי כי המתלוננים לא ניסו להאדיר את האירוע או להשחיר את פני הנאשם על לא עוול בכפו חרף הנטען על ידי ההגנה, ולראייה, לאור דברי המתלוננת בריענון לפיהם יריקתו של הנאשם לא פגעה בה, ביקש ב"כ המאשימה להרשיע את הנאשם בניסיון תקיפה חלף תקיפה. גם מעדותו של המתלונן עולה כי לדעתו אין מקום להעניש את הנאשם אלא לטפל בו.

24. בנוסף, גרסת הנאשם באשר לאירועים. הנאשם כאמור אינו מכחיש שהתיישב לצד הנאשמים לאחר שלטענתו נגנב כספו וכי שאל לפרטיהם ואף ביקש מהם תעודת זהות, כפי שהם עצמם העידו, הגם שמכחיש את ביצוע האיומים, הקללות וניסיון התקיפה. מנגד טען כי כשניסה לעזוב את המקום חסם את דרכו המתלונן תוך שהוא משוחח עם המשטרה. לבד מהעובדה שהמדובר בגרסה כבושה אותה לא מסר הנאשם בעת חקירתו, הרי שגם ההקלטות ת/5 אינן תומכות בגרסת הנאשם. טענתו לפיה דברי המתלונן למוקד נאמרו באופן מגמתי כדי ליצור בהילות תוך שהוא חוסם אותו מלעזוב איננה סבירה ולאחר שהאזנתי לשיחות התרשמותי היא ממצוקה אמיתית של המתלוננים בזמן אמת. אינני מוצאת כי יש בדברי המתלונן למוקדנית בשיחה E "**הוא מתרחק מאיתנו**" ו- "**הוא בורח**", כדי לשנות ממסקנתי. בנסיבות אלה אינני מוצאת לתת אמון בגרסת הנאשם לפיה לא איים ואף לא ניסה לתקוף את המתלוננת, כן אינני מוצאת לתת אמון בגרסתו לפיה לא הציג עצמו כשוטר.

25. באשר לטענת ההגנה למחדלי חקירה - זו איננה מתקבלת. לא ברורה הטענה בדבר חקירת אנשים נוספים במקום, כשלא בוסס או נטען עובדתית שכאלה שהו שם כשהגיעה המשטרה. בנוסף, לא מתקבלת הטענה לפיה היה על המאשימה לחקור את המתלוננים ביחס לאירוע הגניבה ולא ברור על מה טרוניית ההגנה בהקשר זה: על כך שלא נחקרו המתלוננים כעדים או שמא כחשודים? כך או כך, הנאשם לא ביסס כי הגיש תלונה אודות הגניבה הנטענת וממילא לא טען בחקירתו כי קיים חשד לפיו המתלוננים גנבו את כספו ואף אישר בעת המשפט כי לא חשד בכך עת פנה אליהם. באשר לטענה לפיה היה מקום לערוך עימות בין הנאשם למתלוננים, אינני מוצאת כי עימות התחייב בנסיבות העניין אך גם אם הייתי קובעת כי טוב היה אילו נערך עימות, וודאי שאין המדובר בפגם היורד לשורשו של עניין במקרה זה, בשים לב לכלל הראיות שנאספו בידי המאשימה.

26. טענה נוספת של ההגנה היא שמעצרו של הנאשם התבצע באופן פוגעני ועל כן טוענת היא כנגד הגינות ההליך. לטענת ההגנה הגם שנאמר לנאשם על ידי החוקר בר גבאי שהוא עתיד להשתחרר, פנה אליו הקצין פדר בצורה מזלזלת ושאל אם יש לו תעודת שוטר ועוד אמר בצורה מזלזלת כי הוא חולה נפש ובכוונתו לשלוח אותו להסתכלות פסיכיאטרית, תוך שלא שאל אותו אודות גניבת חפציו ומבלי לבצע עימות עם המתלוננים. לטענת הנאשם אף לא היה חשד סביר המצדיק מעצרו. אינני מוצאת לקבל את הטענות. ראשית, לא בוסס לפני כי הובטח לנאשם שישתחרר בתום החקירה וגם בעדותו לא העיד כי כך נאמר לו אלא כי כך "התרשם". בנוסף, החוקר גבאי העיד כי אין זה מסמכותו לקבוע האם להורות על מעצר והוא מעולם אינו מבטיח לחשודים כי לא יעצרו. שנית, באשר להתנהלות הקצין פדר, לא מצאתי בה פגם. לא בוסס בפני כי התנהלותו כלפי הנאשם הייתה מזלזלת, השאלה האם יש לנאשם תעודת שוטר איננה בלתי סבירה לאור הטענה לפיה הציג עצמו הנאשם כשוטר. גם דבריו לפיהם בכוונתו לשלוח את הנאשם להסתכלות אינם בלתי סבירים נוכח נסיבות האירוע אשר פורטו לעיל. בשים לב לראיות שהיו לפני השוטר פדר לא ניתן לומר כי היה זה בלתי סביר ומזלזל למצוא כי קיים כנגד הנאשם חשד סביר וקמה עילת מעצר של מסוכנות לשלום הציבור בשלה יש לעצרו.

27. באשר לטענה בנוגע לפיקדון אשר לא הועבר לבית המשפט כשבשל כך נאלץ הנאשם לשוב לאחר שחרורו ברגל לתחנת המשטרה, שם אף תחילה לא נמצא רישיון הנהיגה שלו כך שהנאשם הגיע בשעה מאוחרת עייף ומותש למשמרת העבודה שלו: לא בוסס בפני כי אי העברת הפיקדון והקושי במציאת רישיון הנהיגה נבעו מזלזול בנאשם כנטען. יש לזכור כי הנאשם אף סיפר בעדותו כיצד ניסו לעזור לו השוטרים בתחנה למצוא את הרישיון. ככל שהעובדות אשר פורטו על ידי הנאשם מדויקות וככל שנגרם לנאשם עוול או נזק בשל הקושי בהשבת הפיקדון ורישיון הנהיגה אליו,

הרי שפתוחות בפניו כל האפשרויות לפעול על פי דין. יחד עם זאת, אין בכך כדי להשליך על עצם ביצוען של העבירות מושא כתב האישום על ידו אשר בוססו בראיות כדבעי כאמור, או להביא לקביעה כי יש לדברים נפקות לעניין הרשעת הנאשם מטעמי הגנה מן הצדק בהתאם להלכות הידועות ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' איתמר בורוביץ', פ"ד נ"ט (6) 776, ע"פ 7621/14 **גוטסדינר נ' מדינת ישראל** (1.3.2017).

28. סוף דבר, נוכח המפורט לעיל אני מרשיעה את הנאשם בביצוע עבירות איומים על פי סעיף 192 לחוק ועבירת ניסיון תקיפה סתם לפי סעיפים 379 וסעיף 25 לחוק.

ניתנה היום, י"ב חשוון תשע"ח, 01 נובמבר 2017, במעמד הצדדים